

Som det vil ses af de tre jævnsides trykte Udkast, er der — bortset fra Afvigelser, som skyldes Forskelligheder i de tre Lovgivninger paa udenforliggende Omraader — ligesom ved tidligere Udkast, der ere tilblevne ved et Samarbejde mellem skandinaviske Lovkommissioner paa Obligationsrettens Omraade, næsten overalt opnaaet Overensstemmelse mellem de tre Udkast i Indhold og Form. Denne Overensstemmelse er opnaaet, uden at der af den Grund fra gældende Ret og dens Grundsatninger er gjort Afvigelser, som kunde volde Betænkelighed. Naar det ved Forsøg paa Løsningen af enkelte Spørgsmaal som Følge af forskelligartede sociale Forhold i de tre Lande eller andre særlige Omstændigheder har vist sig, at Overensstemmelse ikke kunde opnaas, har man som Regel ladet vedkommende Spørgsmaal ligge. Kun paa nogle ganske faa Punkter har man ment, at en Lovregel var saa ønskelig, at man har fundet at burde se bort fra den Ulempe, at Reglen ikke kunde blive den samme i alle tre Lande, eller at tilsvarende Bestemmelser kom til at mangle i det ene eller begge de to andre Lande. De paa gældende Forskelligheder ville blive nærmere omtalte i det følgende. Her skal blot som de Punkter, hvor der foreligger indbyrdes Afvigelser af Betydning, nævnes § 34, 1ste Stykke i dansk og svensk Tekst om Viljeserklæringer, der ved Fejlskrift eller anden lignende Fejltagelse fra Afgiverens Side have faaet et andet Indhold end tilsigtet, og § 36, 1ste Stykke i svensk Tekst, hvilke Bestemmelser savne Sidestykke henholdsvis i norsk Tekst og i dansk og norsk Tekst, hvilket dog ikke skyldes nogen virkelig principiel Uoverensstemmelse, samt § 40, 1ste Stykke i norsk Tekst om Ugyldigheden af Konkurrenceforbud for visse underordnede, hvortil der ikke findes nogen tilsvarende Bestemmelse i dansk og svensk Tekst. Paa dette sidste Punkt foreligger vistnok den eneste større reelle Uoverensstemmelse mellem Lovudkastene.

De fleste af Udkastets Bestemmelser fastsætte kun, hvad der allerede er gældende Ret, saaledes som denne har udvik-

let sig ved de theoretiske Behandlinger af Emnet og ved Domstolenes Afgørelser; men adskillige Tvivlsspørgsmaal ere dog blevne løste, og Reglerne ere i flere Henseender blevne nærmere præciserede. Det væsentligste nye findes i Udkastets 3dje Kapitel om ugyldige Viljeserklæringer. Retsudviklingen gaar her utvivlsomt i Retning af Anerkendelse af flere og flere Ugyldighedsgrunde under Hensyn til en yderligere Tilnærmelse mellem Retsreglerne og den almindelige Retsfølelse og som en Modvægt mod de Misbrug, Kontraktstfriehedsprincippet har ført til. Særligt skal her fremhæves Bestemmelserne i § 32 om Udnyttelse (undue influence), §§ 37 og 38 om Konventionalbod og deslige og § 39 om Konkurrenceforbud. Ligesom man i det Hele har haft Opmærksomheden henvendt paa saavidt muligt at opnaa Overensstemmelse med fremmed Ret, saaledes har man ganske særligt ved Aftattelsen af de omtalte nye Bestemmelser, der navnlig ere beregnede paa at komme den i økonomisk Henseende svagere eller i andre Retninger underlegne Part til Gode, tilstræbt Overensstemmelse med saadanne tilsvarende Bestemmelser i Udlandets Lovgivninger, der allerede have staaet deres Prøve. I Betragtning heraf og efter de Ændringer i Form og Indhold, som ere foretagne af det foreløbige Udkasts Regler, tør det formenes, at de Betænkeligheder, der navnlig af Grosserer-Societetets Komite, men til Dels ogsaa af Industriraadet og Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg ere rejste mod de heromhandlede Bestemmelser, ville være fjernede eller dog betydeligt svækkede.

Det behandlede Stof er ordnet saaledes, at Udkastet er delt i fire Kapitler, hvoraf det 1ste omhandler Afslutning af Aftaler, medens det 2det og det 3dje give Regler henholdsvis om Fuldmagt og om ugyldige Viljeserklæringer. Det 4de Kapitel indeholder nogle faa Slutningsbestemmelser af almindelig Karakter.